

ת"פ 14558/05/20 - מדינת ישראל נגד עומר אסדי

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 14558-05-20

30 נובמבר 2021

בפני: כב' השופט אסף הראל

מדינת ישראל

המאשימה:

-

עומר אסדי

הנאשם:

החלטה

בקשת הנאשם מיום 24.8.21 לביטול כתב האישום. לאחר עיון בבקשה, בתשובת המאשימה ובטענות הצדדים כפי שעלו בדיון מיום 30.11.21, אני קובע כך:

1. דין הבקשה להידחות. הטענה האחת שמעלה הנאשם היא כי עובר להגשת כתב האישום כנגדו, לא נחקר על ידי הרשות החוקרת. נטען כי די בטעם זה כדי להביא לביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק. המאשימה טוענת כי הנאשם זומן מספר פעמים לחקירה על מנת למסור את גרסתו, אך בחר שלא להתייצב לאותה חקירה. ההחלטה של רשויות התביעה להגיש כתב אישום היא החלטה מינהלית. ככזו, עליה להינתן לאחר שמיעת עמדת הנאשם, למשל באמצעות חקירתו. מהתשובה עולה כי הנאשם זומן על ידי רשויות החקירה להתייצב לחקירה, אך נמנע מלעשות זאת. בנסיבות אלו, יש לראות בנאשם כמי שויתר על זכות הטיעון המוקנית לו - בפני הרשות המינהלית - טרם שזו מקבלת החלטה בדבר הגשת כתב אישום. על כן, אין כל פגם בכך שעל אף שהנאשם לא נחקר, בשל מחדלו שלו עצמו, הוגש כנגדו כתב אישום ויש לדחות את טענת הנאשם בענין זה. מטעמים אלו, יש לדחות גם את טענתו כי לא ניתנה לו זכות ההיוועצות עם עורך דין טרם חקירתו, עת שכלל לא קוימה חקירה בשל מחדל הנאשם.

2. טענה שניה שמעלה הנאשם היא כי לא הוגש כתב אישום כנגד מי שהתקשר עמו בחוזה - אותו חוזה שהוא נושא כתב האישום - חברת ירון חנני בע"מ ומנהלה ירון חנני. נטען יש בכך אפליה בהעמדה לדין, המבוססת על לאום: בעוד שכנגד הנאשם, שהוא ערבי, הוגש כתב אישום, הרי כנגד ירון חנני, שהוא יהודי, לא הוגש כתב אישום. נטען כי מדובר באכיפה בררנית שגם היא מצדיקה ביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק. המאשימה טוענת כי חומר

החקירה בעניינו של ירון חנני הובילה למסקנה שלא קיימת תשתית ראייתית מספיקה להעמדה לדין וכי החלטתה לא הושפעה ממניעים גזעניים כטענת הנאשם. אני קובע כי דין טענת הנאשם להידחות. על פי כתב האישום, הנאשם סיפק לחברת ירון חנני בע"מ שירותי כח אדם מבלי שהיה לו רשיון לעשות זאת לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו - 1996 (להלן - **החוק**). מדובר בהתקשרות ששני הצדדים לה עשויים להיחשב כמי שעברו על החוק (סעיפים 2 ו-10ב(א) לחוק). אלא שבין הנאשם ובין ירון חנני בע"מ ומנהלה ירון חנני קיים הבדל בולט: בעוד שירון חנני שיתף פעולה עם רשויות החקירה והתייצב לחקירה תחת אזהרה (נספח 1 לבקשה), הרי הנאשם - במחדלו - לא עשה כן. הדבר הביא לכך שגרסת ירון חנני לגבי ההתקשרות עם הנאשם הונחה בפני רשויות התביעה, בעוד שגרסה של הנאשם לא היתה קיימת. המאשימה רשאית היתה להגיע למסקנה כי בחומר החקירה של ירון חנני אין תשתית מספקת להעמדה לדין. כך, למשל, התייחס ירון חנני בהודעתו לאופן שבו ראה את ההתקשרות עם הנאשם, לגרסתו מדובר היה בהתקשרות לאספקת עבודות קבלניות ולא לאספקת שירותי כח אדם (עמוד 21 להודעת ירון חנני). לעומת זאת, הנאשם לא טרח להציג בפני הרשויות, טרם קבלת ההחלטה על הגשת כתב אישום, את גרסתו אשר לטיב ההתקשרות עם ירון חנני בע"מ. התוצאה היא שהתשתית הראייתית הנוגעת, מצד אחד, לנאשם ומצד שני לירון חנני - אינה זהה. לאור זאת, המאשימה היתה רשאית להגיע למסקנה, על סמך יתר הראיות, כי קיימת תשתית להעמדת הנאשם לדין. משכך, אין להקנות משקל ניכר לטענת הנאשם כי הופלה לרעה בשל מוצאו. יצוין כי עצם העובדה שהמאשימה סבורה כי אין להגיש כתב אישום כנגד אדם שמעורב בעבירה בשל תשתית ראייתית לא מספקת, ומצד שני מגיעה למסקנה כי יש להגיש כתב אישום כנגד אחדם אחר שהיה מעורב באותה עבירה בשל קיומה של תשתית ראייתית מספקת להעמדה לדין - לא מהווה אכיפה בררנית ואינה מהווה טעם לביטול כתב אישום של הגנה מן הצדק.

3. יוטעם כי בדחיית בקשת הנאשם אין כדי לגרוע מחזקת החפות העומדת לזכותו, בשלב זה של ההליך, במלואה.

4. לאור דחיית בקשת הנאשם, אני קובע בזאת דיון ביום 12.12.21 בשעה 09:30, בו ידון אופן המשך בירור כתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשפ"ב, (30 נובמבר 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.